

Sygn. akt IV U 220/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r. w Olsztynie

sprawy M. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania M. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 11 lutego 2015 roku nr (...)

oddala odwołanie

SSR Grażyna Giżewska Rozmus

Sygn. akt. IV U 220/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w oparciu o art. 3 i art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - odmówił odwołującemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego w związku z niezdolnością do pracy, spowodowaną wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczony M. M. (1) w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że uległ wypadkowi przy pracy, w dniu 19.07.2014r. podczas dyżuru w B. gdzie pracował jako kierowca karetki pogotowia. Zespół powypadkowy zakładu pracy uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że w myśl art. 3 ust. 1 ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą (...).Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy – świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru. Wskazano, że

Główny Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, iż zdarzenia z dnia 19.07.2014r. nie można uznać za wypadek przy pracy z uwagi na przyczynę wewnętrzną zdarzenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony zatrudniony był w Szpitalu (...) w B. na stanowisku kierowca karetki.

(dowód: bezsporne)

W dniu 19.07.2014r. rozpoczął dyżur o godzinie 19:00 w punkcie w B.. Odwołujący wraz z dwoma osobami pełniącymi dyżur tj M. S. i M. D. przebywali w budynku, w pomieszczeniach służbowych. Od rozpoczęcia dyżuru nie wyjeżdżali do żadnych zdarzeń. Odwołujący oglądał film i podczas przerwy, około godziny 21:00, wyszedł na parking przed budynkiem celem sprawdzenia stanu karetki. Będąc przy pojeździe stwierdził, że z jednego z kół zeszło powietrze. Poprosił M. S. o pomoc i przystąpili do zmiany koła. Mężczyźni odkręcali śruby przy kołach na zmianę. Śruby były długo nieodkręcane w związku z tym wymagały użycia większej siły. Przy drugiej śrubie odwołujący wziął do pomocy przedłużacz. Przy odkręcaniu ostatniej śruby M. M. poczuł na twarzy pieczenie a potem drętwienie. Stwierdził, że źle się czuje, że zaczyna drętwieć mu ręka i noga. Poproszono go o położenie się w karetce. Tam dostał leki obniżające ciśnienie. Zmierzono mu ciśnienie, które było bardzo wysokie. Po około 10-15 minutach od podania pierwszego leku podano odwołującemu drugi lek.

Od momentu przystąpienia do odkręcania śrub do momentu zdarzenia minęło od 20-25 do 30-40 minut.

Na zewnątrz było ciepło, pomimo późnej pory.

Odwołujący został odwieziony karetką przez swoich kolegów- ratowników do Szpitala (...) w B..

(dowód: zeznania świadka M. S. k. 112-113, M. D. k. 118, zeznania M. M. k. 119-119v)

W nocy z 19 na 20.07.2015r. przewieziono odwołującego do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O.. Przy przyjęciu rozpoznano: udar, nie określony jako krwotoczny lub zawałowy.

W epikryzie po zakończeniu leczenia wpisano: 59-letni pacjent z nieleczonym nadciśnieniem tętniczym, przyjęty został do Oddziału w trybie pilnym z powodu nagłego osłabienia siły mięśniowej kończyn lewych. Przy zachorowaniu obserwowano wysokie wartości ciśnienia tętniczego 220-130 mmHg. Neurologicznie przy przyjęciu- niedowład połowiczny lewostronny z dysmetrią, niedoczulica połowiczna lewostronna, dodatni objaw B. po stronie lewej. W TK głowy –krwiak śródmózgowi w strukturach głębokich półkuli prawej (k. 47).

(dowód: dokumentacja medyczna k. 27-106, 137-148v)

Biegła neurolog w opinii z dnia 26.10.2015r. wskazała, że udar krwotoczny mózgu, który wystąpił u odwołującego w dniu 19.07.2014r. był spowodowany przyczyną wewnętrzną tzn nie leczonym nadciśnieniem tętniczym. Biegła wskazała, że wysiłek fizyczny (średni wysiłek trwający około 20-25 minut) poprzedzony odpoczynkiem nie może zostać uznany za czynnik zewnętrzny wpływający na wystąpienie objawów udaru krwotocznego.

(dowód: opinia biegłego k: 125-126v)

Wobec zastrzeżeń odwołującego, dopuszczono dowód z opinii uzupełniającej biegłego neurologa.

Wobec treści zastrzeżeń zgłoszonych przez odwołującego biegła w opinii uzupełniającej podtrzymała w całości wydaną przez siebie opinię główną. Wskazała , iż nadciśnienie tętnicze może przez wiele lat przebiegać bezobjawowo, co często opóźnia zgłoszenie się do lekarza. Brak dolegliwości (o czym pisze odwołujący w zastrzeżeniach) nie świadczy , że nie chorował na nadciśnienie tętnicze. Biegła ponownie wskazała, że nadciśnienie tętnicze rozpoznano podczas hospitalizacji w Oddziale Neurologicznym, (...) Neurologicznej i Szpitalu (...). Wskazała, iż powyższe rozpoznanie

wynikało także z utrzymujących się podwyższonych wartości RR w trakcie hospitalizacji i konieczności leczenia hipotensyjnego, które utrzymywane jest nadal. Również badanie echo serca, wykonane kilka dni po zachorowaniu wykazywało zmiany w postaci poszerzenia jam obu przedsionków serca, granicznego wymiaru komór. Również lekarz po podczas pierwszej wizyty po udarze potwierdził wystąpienie powikłań narządowych świadczących o zaawansowanym nadciśnieniu.

(dowód: opinia uzupełniająca k: 158-158v)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i zasługuje na oddalenie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodującą uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Znaczenie zasadnicze dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma zatem ustalenie, czy zdarzenie, które miało miejsce w dniu 19.07.2014r., na skutek którego odwołujący doznał urazu, miało związek z pracą.

Organ rentowy wskazywał bowiem, że, jak wynika z okoliczności sprawy, zdarzenia powyższego nie można zakwalifikować jako wypadku przy pracy z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej zdarzenia.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż strony nie kwestionowały okoliczności faktycznych zdarzenia tj faktu i okoliczności zaistnienia przedmiotowego zdarzenia. Spór koncentrował się wokół oceny czy udar, który wystąpił u odwołującego podczas wymiany koła w pojeździe służbowym podczas pełnienia dyżuru, był spowodowany przyczyną zewnętrzną czy też wewnętrzną.

W tym zakresie niezbędne było odwołanie się do opinii biegłego lekarza neurologa. Biegła przy uwzględnieniu zarówno dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, wywiadu z odwołującym oraz badania M. M., jednoznacznie uznała, iż zachorowaniu odwołującego w dniu 19.07.2014r. nie można przypisać czynnika zewnętrznego związanego z warunkami wykonywania pracy. Biegła bardzo dokładnie odniosła się zarówno do przedmiotowego przypadku, jak i wskazała podstawowe informacje na temat możliwych przyczyn, okoliczności wystąpienia udaru. Co istotne, biegła w swej opinii wskazując, iż przyczyną zachorowania był czynnik wewnętrzny oparła się na wynikach badań odwołującego, które stwierdzały wystąpienie takich parametrów (utrzymujących się podwyższonych wartości RR w trakcie hospitalizacji i konieczności leczenia hipotensyjnego, które utrzymywane jest nadal) oraz zmian w obrębie organów (wynik badania echo serca wykazujący zmiany w postaci poszerzenia jam obu przedsionków serca, granicznego wymiaru komór), które potwierdzały istniejące u odwołującego nieleczone nadciśnienie tętnicze. Biegła podkreśliła, iż warunki w jakich wykonywano zmianę koła (krótkotrwały wysiłek, o średnim natężeniu, wykonywany wspólnie z drugim pracownikiem, po odpoczynku) oraz występujące u odwołującego zaawansowane nadciśnienie tętnicze (nadciśnienie w okresie powikłań narządowych) wskazują, że udar, którego doznał odwołujący w dniu 19.07.2014r., został spowodowany przyczyną wewnętrzną.

W ocenie Sądu, powyższe opinie biegłego są szczegółowe, jasne, pełne, logiczne oraz opierają się na całokształcie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy. Dlatego też, Sąd dokonując swych ustaleń w sprawie oparł się na ich treści.

Wobec powyższych okoliczności, w ocenie Sądu, zdarzenie z dnia 19.07.2014r. nie spełniało przesłanki wypadku przy pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477 (14) § 1 k.p.c. w zw. ze wskazanymi przepisami oddalił odwołanie.

SSR G. Giżewska-Rozmus